

ДОЗВОЉЕНОСТ ДОКАЗА САСЛУШАЊА ПОЛИЦИЈСКИХ СЛУЖБЕНИКА У СВОЈСТВУ СВЕДОКА

Полицијски службеници се могу саслушавати у својству сведока на околност њихових сазнања, до којих су дошли предузимањем доказне радње тајног праћења, о непосредним сазнањима која имају као очевидци.

Из образложења:

Неосновано се у жалбама бранилаца истиче да се пресуда заснива на доказима на којима се не може заснивати, јер је Виши суд у Сомбору у току поступка саслушао у својству сведока полицијске службенике на околност њихових сазнања, до којих су дошли предузимањем посебне доказне радње тајног праћења окривљеног СТ, јер и по оцени Апелационог суда у Новом Саду, полицијски службеници ГМ, МС, ША и МР су правилно од стране првостепеног суда саслушани у својству сведока о непосредним сазнањима која имају као очевидци. Њихово саслушање је законит доказ у овом кривичном поступку, тим пре што су означени полицијски службеници изјавили да нису ни имали сазнања о наредби Вишег суда у Сомбору, већ су по наређењу претпостављеног обављали своје радне задатке праћења, тако да у том делу нису тачни наводи жалбе бранилаца окривљених да је записнике о саслушању полицијских службеника требало издвојити их списка, јер се и по оцени другостепеног суда ради о законитом доказу на којем се може заснивати пресуда. Обзиром да је наредбом судије за претходни поступак за тајни надзор и снимање комуникација преко могилног телефона окривљеног СТ био упознат једино полицијски службеник ГВ, остали полицијски службеници нису вршили праћење као посебну доказну радњу. Имајући у виду да је наведеном наредбом судије за претходни поступак одређена само посебна доказна радња тајног надзора и снимања комуникације и то тачно наведених бројева мобилних телефона окривљеног СТ, а не и доказна радња у виду тајног праћења, што и по оцени првостепеног, али и другостепеног суда, саслушани полицијски службеници у својству сведока нису вршили, не ради се о незаконитом доказу јер опсервација и праћење представља радни задатак полицијских службеника, по овлашћењима која имају сагласно члану 10 Закона о полицији.

(Пресуда Вишег суда у Сомбору К.30/15 од 24.08.2015. године и Пресуда Апелационог суда у Новом Саду Кж 1 1207/15 од 02.12.2015. године)

*аутор сентенце судија
Валентина Кнежевић*